լածանքներն ու բռնի մահմետականացումը պատճառ եղած են հազարաւորներու ապաստանելու ուրիշ տեղեր: Համշէնցիին եւ Սեւ-Գետցին ասով տարածուած են Տրապիզոնի շրջակայքէն սկսեալ մինչեւ Սամսոնի ու Սինոպի մօտերը, հիմնած են գիւղեր, ու Տրապիզոնի անմիջական կից հայ գիւղերն իսկ Համշէնցւոց բարբառով կը խօսին: Նորագոյն ժամանակներս՝ նեղուած այս տեղեր ալ՝ նոր հոսանք մը սկսած է շատ աւելի հեռուները գաղթելու: Առանձնապէս Նիկոմեդիոյ շրջանին մէջ կայ Համշէնցւոց բաւական գաղութ մը (1870ին սկսած Օրտուի շրջանէ եւ յետոյ՝ ուրիշ կողմերէ. Տմմտ. այս մասին յատուկ երկ՝ Մինաս Գ. Գաճաճեան [Փաքհաճ] "Հայերը Նիկոմեդիոյ դաւառին մէջ„ Պարտիզակ 1913. "Մանիշակ„ գիւղը հիմնուած է 1892ին, Արամ-գիւղը 1873ին եւն): Կարեւոր պարագայ մ՚այն է որ հայ ու քրիստոնեայ Համշէնցւոյն հետեւած է հայ-մահմետական Համշէնցիին, եւ հիմնած է նաեւ անխտիր հայախօս գիւղեր: Այսպէս Համշէնցւոց գերազանց քրիստոնեայ գիւղին քով հիմնած են՝ "Աչմա պաշը„ մահմետական գիւղը, ուր արաբ իսկ հայերէն կը խօսին, որչափ ալ օտարներու առջեւ զգուշանան ասկէ. (— այս երեւոյթը